

[Elisabeth Bruun Olesen]

er nede på 5. Hvordan kan der være så store flaskehalsproblemer inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien, når man har så stor en arbejdsløshed? Den modsætning svarer rapporten heller ikke på.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Jette Thomsen nævnte, at der var behov for lokale udvalg for at dække de aktuelle behov, som virksomhederne måtte have. I den anledning vil jeg gerne henlede fru Jette Thomsens opmærksomhed på, at der jo allerede i dag i stort omfang foregår en aktivitet for at imødekomme virksomhedernes ønsker. Jeg har så sent som i går fået en besvarelse fra arbejdsministeren, som taler om, at der for 5,5 pct.s vedkommende foregår uddannelsesaktiviteter på specialarbejderskolerne, som helt klart knytter sig til virksomhedernes egne udtrykte behov, og 11 pct. af uddannelsesaktiviteterne foregår på selve virksomhederne. Så den mulighed for at tilgodese virksomhedernes aktuelle behov udnytter vi allerede i dag, idet der findes næsten 40.000 kursusuger, som helt har tilknytning til virksomhedernes egne behov. Derfor er der absolut ikke behov for nye udvalg.

Fru Jette Thomsen nævnte også nogle af de fagområder, hvor vi i rapporten specielt peger på problemer. Rent faktisk er det sådan, at der netop i de fagområder, som rapporten selv omtaler: bygge og anlæg, jern og metal, træ- og møbelindustrien, tekstil og nærings- og nydelsesmidler, er 19.965 ledige i dag. Der er faktisk ledighed inden for de områder, som rapporten peger på skulle have specielle problemer i henseende til at skaffe arbejdskraft.

De 6 pct., jeg talte om, vedrører specialarbejderskolerne. Rent faktisk er det sådan, at man inden for metalindustrien i udvalgene selv har nedskåret uddannelsesaktiviteten med 15 pct., og så kommer direktoratet med den udmelding til skolerne, at der oven i det skal skæres 9,3 pct. ned, så der foregår altså en reel nedgang, en beskæring af muligheden for at imødekomme de behov, som både fru Jette Thomsen og jeg er optaget af at få imødekommet.

Jette Thomsen (KF):

Jeg er helt enig med fru Jytte Andersen i, at der er lokale initiativer i gang, og jeg er oven i købet meget lykkelig for, at det er lettere at samarbejde om at få løst de problemer i de lokale områder, end det åbenbart er herinde. Derude ved man, hvad det drejer sig om, og dér kan man sætte sig sammen på begge sider af bordet og få det klaret. Men det er ikke helt godt, og der mangler altså stadig væk en koordinering. Der er en viden om, hvad der foregår; den skal blot koordineres. Det kan da godt være rigtigt, at der går en del ledige rundt også inden for bygge og anlæg og jern og metal, men der er jo også nogle geografiske problemer, og jeg var i min indledningstale inde på nogle områder, hvor der var større problemer også geografisk.

Man kan altså enten stå med en forkert uddannelse, eller man kan bo et forkert sted, og derfor kan vi ikke se bort fra, at der kan være enkelte ledige på disse områder.

Fru Elisabeth Bruun Olesen siger, at rapporten overhovedet ikke peger på, hvor disse paradoksproblemer er. Ja men det gør vi ikke, fordi de områder hvor der er problemer eller flaskehalse i dag, måske er nogle helt andre områder i morgen. Der foregår en meget hurtig udvikling inden for erhvervslivet, og det er denne rivende udvikling, der netop medfører, at der opstår flaskehalse.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er ikke rigtigt, fru Jette Thomsen, at der skulle være uenighed herinde, og at der skulle være modstand mod at få imødekommet nogle uddannelsesbehov. Rent faktisk er den nye lov om arbejdsmarkedsuddannelserne vedtaget af et enigt folketing, og heri har vi jo lagt det nye element ind, at virksomhederne kan gå hen på skolerne og rekvirere uddannelse. Denne indtægtsdækkede virksomhed, som vi har åbnet for i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, er knap nok virkeliggjort, men der er muligheder i dag, og det er derfor, jeg siger, vi er enige om, at vi så vidt muligt skal tilgodese lokale uddannelsesbehov. Vi kan konstatere, at der er et enigt folketing, som allerede på nuværende tidspunkt giver de muligheder, som er nødvendige, og det eneste, der er tilbage, og som der